

Mí motýli + osm nohou

Jsi babočka osiková nebo pouhý bělásek
- krásno, které moje slova sotva snadno chytí.
Rád čtu v létajícím kvítí... Však věta je po kráse,
když si vletí do pavučí, pravdě se hned odnaučí,
čitelnost se zničí ničím (takřka ničím)...
Pavučím, jež snová hnus, pro který nemám slova,
a přec jsou to naše slova, přece jsou to naše city,
naše city zkažené,
co ty květy, jemné věty, poklad duše v hloubi skrytý zažene...
Z křídel pel se setřese, potrhá a seškrtně,
všechna něha setře se.
Z běláška je neláska, z babočky je prázdná věta,
zbudou schránky posmrtné,
zamotané fráze, z nichž vytušit dá se:

Podtržená slova seškrtej v této osmisměrce

a dostaneš poslední verš básně.